

Eva DECROIX
MINISTRYNĚ SPRÁVEDLNOSTI ČR

Praha 17. září 2025
Č.j. MSP-329/2025-ODKA-SPZ/3
Počet listů: 3
Přílohy: 12

Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno

Obviněný JUDr. J. Š., LL.M., – stížnost pro porušení zákona

Přílohy: kopie trestního spisu Policie ČR NCOZ-4187-924/TČ-2020 (5 svazků)
obžaloba Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 22. 11. 2022. čj. VZV
6/2022-137
protokol z hlavního líčení u Obvodního soudu pro Prahu 1 ve věci sp. zn. 6 T
137/2023, ze dne 26. 3. 2024, 24. 4. 2024 a 21. 5. 2024
rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 5 sp. zn. 6 T 137/2023, ze dne 21. 5. 2024
odvolání státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 17. 6. 2024
odůvodnění odvolání obviněného ze dne 15. 7. 2024
doplnění odvolání obviněného ze dne 22. 9. 2024
protokol o veřejném zasedání u Městského soudu v Praze ze dne 21. 1. 2025 a 23. 1.
2025
usnesení Městského soudu v Praze ze dne 23. 1. 2025, sp. zn. 67 To 249/2024

Podle § 266 odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád) podávám v
neprospěch obviněného JUDr. J. Š.,

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému usnesení Městského soudu v Praze ze dne 23. 1. 2025, č. j. 67 To
249/2024–2082.

Postup před vydáním napadeného rozhodnutí

- 1 Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 21. 5. 2024, č. j. 6 T 137/2023-2003, byl obviněný JUDr. J. Š., LL.M., uznán vinným ve výroku I. o vině zločinem porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku ve znění účinném od 1. 10. 2020, ve výroku II. o vině zločinem porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku ve znění účinném od 1. 10. 2020, a odsouzen podle § 220 odst. 3 trestního zákoníku, za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, k úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 2 let, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 let. Současně mu podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku byl uložen peněžitý trest ve výměře 200 denních sazeb po 5 000,- Kč, tedy v celkové výši 1 000 000,- Kč.
- 2 Vytýkaných jednání se dle skutkových zjištění soudu prvního stupně měl dopustit tím, že:

I. jako jediný jednatel obchodní společnosti XY, IČO XY, dne 16. 4. 2015 uzavřel za prodávajícího, obchodní společnost XY, s kupujícím Mgr. E. A., kupní smlouvu, jejímž předmětem byl úplatný převod vlastnického práva k id. 3/4 spoluvlastnického podílu k pozemkům parcelní číslo XY, o výměře 5.050 m², parcelní číslo XY, o výměře 5.597 m², a parcelní číslo XY, o výměře 5.060 m², zapsaných na listu vlastnictví číslo X, vše v katastrálním území Přemýšlení, a to za kupní cenu v celkové výši 196.876 Kč, která odpovídala částce 16,71 Kč za 1 m², ačkoliv tržní cena 3/4 spoluvlastnického podílu k předmětným nemovitostem v době prodeje, tedy ke dni 16. 4. 2015, činila 10.339.660,- Kč, přičemž obviněný si s ohledem nejméně na své profesní zaměření, v rámci něhož se jako advokát specializoval na poskytování právního poradenství v oblasti práva obchodních společností a nemovitostí, byl vědom svých povinností, které jednateli obchodní společnosti ukládá § 159 odst. 1 a § 1411 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „občanský zákoník“), a § 51 odst. 1 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech, (dále jen „zákon o obchodních korporacích“) ve zněních účinných ke dni 16. 4. 2015, a které převzal jako jednatel společnosti XY dle části II. bodu 7) Zakladatelské listiny o založení společnosti s ručením omezeným XY sepsané ve formě notářského zápisu dne 25. 3. 2013 tedy, aby jednal s péčí řádného hospodáře, což v podnikání znamená jednat tak, aby pro společnost XY dosáhl co nejvyššího zisku, na tyto své smluvní a zákonné povinnosti rezignoval a přestože mu z jeho předchozích zkušeností muselo být zřejmé, že tržní cena prodáváných nemovitostí je výrazně vyšší, tuto si nezjistil, a to přesto, že v jiných obdobných případech takto činil, čímž obchodní společnosti XY způsobil škodu ve výši 10.142.784 Kč,

II. jako jediný jednatel obchodní společnosti XY, dne 21. 1. 2019 uzavřel za prodávajícího, obchodní společnost XY, s kupujícím Mgr. O. H., kupní smlouvu, jejímž předmětem byl úplatný převod vlastnického práva k pozemku parcelní číslo XY, o výměře 19.328 m², zapsaného na listu vlastnictví číslo X, v katastrálním území Bohnice, obec Praha, a to za kupní cenu v celkové výši 100.000,- Kč, která odpovídala částce 5,17 Kč za 1 m², ačkoliv tržní cena předmětných nemovitostí v době prodeje, tedy ke dni 21. 1. 2019, činila 15.906.944,- Kč, přičemž obviněný si s ohledem nejméně na své profesní zaměření, v rámci něhož se jako advokát specializoval na poskytování právního poradenství v oblasti práva obchodních společností a nemovitostí, byl vědom svých povinností, které jednateli obchodní společnosti ukládá § 159 odst. 1 a § 1411 občanského zákoníku a § 51 odst. 1 zákona o obchodních korporacích ve zněních účinných ke dni 21. 1. 2019, a které převzal jako jednatel společnosti XY dle části II. bodu 7) Zakladatelské listiny o založení společnosti s ručením omezeným XY sepsané ve formě notářského zápisu dne

25. 3. 2013 tedy, aby jednal s péčí řádného hospodáře, což v podnikání znamená jednat tak, aby pro společnost XY dosáhl co nejvyššího zisku, na tyto své povinnosti rezignoval a nezjistil si tržní cenu prodávaných nemovitostí, a přestože mu z jeho předchozích zkušeností muselo být zřejmé, že tržní cena prodávaných nemovitostí je výrazně vyšší, tuto si nezjistil, a to přesto, že v jiných obdobných případech takto činil, čímž obchodní společnosti XY způsobil škodu ve výši 15.806.944 Kč.

- 3 Proti tomuto rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání obviněný JUDr. J. Š., LL.M., i státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze, přičemž odvolání obviněného směřovalo do výroku o vině i trestu, odvolání státního zástupce do výroku o trestu a v neprospěch obviněného.

Napadené rozhodnutí

- 4 Odvolací Městský soud v Praze usnesením ze dne 23. 1. 2025, sp. zn. 67 To 249/2024, které nabylo právní moci dnem jeho vydání, podle § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu odsuzující rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 21. 5. 2024, č. j. 6 T 137/2023-2003, v celém rozsahu zrušil a podle § 260 trestního řádu věc vrátil státnímu zástupci k došetření.

Právní posouzení

Relevantní právní úprava

- 5 Podle § 220 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se zločinu porušení povinností při správě cizího majetku dopustí ten, kdo poruší podle zákona mu uloženou nebo smluvně převzatou povinnost opatrovat nebo spravovat cizí majetek, a tím jinému způsobí škodu velkého rozsahu.
- 6 Podle § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu odvolací soud zruší napadený rozsudek také pro podstatné vady řízení, které rozsudku předcházelo, zejména proto, že v tomto řízení byla porušena ustanovení, jimiž se má zabezpečit objasnění věci nebo právo obhajoby, jestliže mohly mít vliv na správnost a zákonnost přezkoumávané části rozsudku.
- 7 Podle § 260 trestního řádu nelze-li po zrušení rozsudku pokračovat v řízení před soudem pro neodstranitelné procesní vady a není-li důvod pro jiné rozhodnutí, odvolací soud vrátí věc státnímu zástupci k došetření.
- 8 Podle § 134 odst. 2 trestního řádu je v odůvodnění usnesení třeba, jestliže to přichází podle povahy věci v úvahu, zejména uvést skutečnosti, které byly vzaty za prokázané, důkazy, o něž se skutková zjištění opírají, úvahy, jimiž se rozhodující orgán řídil při hodnocení důkazů, jakož i právní úvahy, na jejichž podkladě posuzoval prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení zákona.

Posouzení předmětné věci

- 9 Nezákonnost usnesení Městského soudu v Praze ze dne 23. 1. 2025, č.j. 67 To 249/2024-2082, primárně spatřuji v nesprávné aplikaci ustanovení § 260 trestního řádu, pro jehož užití nebylo shledáno podmínek, a to ani při zohlednění argumentace samotného odvolacího soudu obsažené v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

10 Podle stanoviska odvolacího soudu, které je obsaženo v odůvodnění usnesení, je pro dovození trestní odpovědnosti obviněného podle § 220 odst. 1, 3 trestního zákoníku ke skutku, pro nějž byla podána obžaloba, zapotřebí vést další podrobné dokazování k otázce, zda právě v rámci přezkoumávaných převodů, tedy převodů pouze citovaných pozemků v k. ú. Přemyšlení a Bohnice, obviněný dostal zákonem požadovanému standardu loajality, pečlivosti a informovanosti. Nelze se přitom spokojit s prostým izolovaným hodnocením výhodnosti či nevýhodnosti smluv o převodu tří vybraných (ve skutkové větě uvedených) pozemků, ale je třeba pečlivě zkoumat, zda s ohledem na kontext celé transakce, tedy v rámci koupě celého balíku pozemků včetně těchto tří pozemků, mohl obviněný při svém podnikatelském rozhodování v dobré víře rozumně předpokládat, že jedná v obhajitelném zájmu spol. XY. Obviněný totiž namítá, že jmenovaná společnost byla nucena odkoupit pozemky od jejich původního vlastníka jako jeden celý balík, aniž by si v rámci nákupu pozemků mohla vybrat pouze ty, které byly z jejího hlediska výnosné, resp. očekávaně ziskové, musela brát i ty, o něž v podstatě zájem neměla, protože jinak by k transakci nedošlo. Nemohla tak zohlednit, že některé z těchto pozemků nejsou vhodné pro inženýring a jejich investiční potenciál bude tudíž velmi omezený. Tímto se nikdo z orgánů činných v trestním řízení dosud nezabýval, ač to mělo být prověřeno již v počátku, tedy v době zahajování trestního řízení. K prokázání naplnění objektivní stránky skutkové podstaty trestného činu podle § 220 trestního zákoníku totiž nepostačuje vyhodnocení ziskovosti či ztrátovosti převodu jednotlivého pozemku, ale je třeba dospět k závěru, že nákup a následný přeprodej nebo inženýring všech pozemků, zakoupených v jednom balíku, byl ve svém souhrnu na újmu společnosti, jejíž majetek tyto pozemky tvořily. Dále odvolací soud odkazuje na obhajobu obviněného, podle níž touto transakcí dosáhla společnost XY o výrazného zisku, což se mělo odrazit i v jejím hospodaření. Uvedená obhajoba nebyla podle soudu dosud vyvrácena, ale ani prověřována, přičemž ve vztahu k ní nebylo před nalézacím soudem vedeno jakékoliv dokazování. Nalézací soud takové dokazování vést ani nemohl, neboť dané skutkové okolnosti nebyly nijak objasňovány (ani v přípravném řízení) a důkazy, které by celkovou nevýhodnost transakce s balíkem pozemků potvrdily, absentovaly i v obžalobě. Odvolací soud následně uzavřel, že celé trestní řízení je od počátku postiženo neodstranitelnými procesními vadami, obžaloba byla podána předčasně, přičemž není v moci nalézacího soudu se s takovými vadami vypořádat. Ve věci je třeba vést další rozsáhlé šetření k objasnění otázky, zda lze mít vůbec důvodně za to, že obviněný realizovanou transakcí s balíkem pozemků standard péče řádného hospodáře jakkoli porušil, stejně jako že právě touto celou transakcí v jejím ekonomickém souhrnu způsobil společnosti XY škodu. Tyto okolnosti měly být objasněny již v přípravném řízení, neboť mají vliv i na podání samotné obžaloby.

11 Nutno konstatovat, že ustanovení § 260 trestního řádu je koncipováno poměrně úzce, neboť vrácení věci státnímu zástupci k došetření odvolacím soudem připouští prakticky pouze v důsledku neodstranitelné procesní vady. Jedná se například o porušení ustanovení o nutné obhajobě v přípravném řízení, o zahájení trestního stíhání a postupu při obvinění určité osoby, vedení trestního stíhání bez souhlasu poškozeného, nepřibrání tlumočníka v řízení proti obviněnému neznalému českého jazyka, podání obžaloby pro skutek, pro který vůbec nebylo zahájeno trestní stíhání, trestní stíhání obviněného, jehož způsobilost k právním úkonům (respektive svéprávnost) byla omezena, aniž měl zákonného zástupce nebo opatrovníka, apod., tedy procesní vady, které nemůže odstranit soud prvního stupně vlastní procesní činností a jež jsou odstranitelné pouze v přípravném řízení. V souvislosti s přenesením těžiště řízení z přípravného řízení před soud již tedy není důvodem pro vrácení věci státnímu zástupci k došetření až ze stadia odvolacího řízení požadavek náležitého objasnění věci, a to ani tehdy, jestliže by se jednalo o nedostatečná skutková zjištění znamenající obtížné a rozsáhlé došetření skutečností důležitých pro rozhodnutí ve věci (viz např. rozsudek NS sp.zn. 4 Tz 93/2022).

Odvolací soud dokonce nemůže věc vrátit státnímu nástupci ani proto, že došlo ke vzniku závažných procesních vad, ovšem až v řízení před soudem prvního stupně.

- 12 I pokud by tedy nebylo náležitě objasněno, zda nákup a následný přeprodej nebo inženýring všech pozemků, zakoupených v jednom „balíku“, byl ve svém souhrnu na újmu společnosti, jejíž majetek tyto pozemky tvořily, a dále zda transakcí s celým „balíkem“ dosáhla společnost XY o výrazného zisku, což se mělo odrazit v jejím hospodaření, nejedná se v žádném případě o odvolacím soudem deklarované neodstranitelné procesní vady. Fakticky jde o požadavek na doplnění dokazování, kterým mají být dle odvolacího soudu odstraněny zjištěné skutkové nedostatky v dosavadním průběhu trestního řízení. Ty však lze (např. formou výslechů svědků, zajištění listinných materiálů, případně posudků) bez větších komplikací napravit během řízení konaného před prvostupňovým soudem.
- 13 Tím, že odvolací soud po zrušení rozsudku soudu prvního stupně podle § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu, na místo aplikace ustanovení § 259 odst. 1 trestního řádu, rozhodl o vrácení věci státnímu zástupci k došetření (aniž tento svůj postup jakkoliv odůvodnil ve vztahu k závěrům o existenci neodstranitelných procesních vad), překročil významným způsobem limity § 260 trestního řádu, což ve svém důsledku mělo velmi výrazný vliv na průběh a délku trestního řízení. V tomto ohledu má tato stížnost významný judikatorní potenciál.
- 14 Proto nelze jinak, než usnesení Městského soudu v Praze ze dne 23. 1. 2025, sp. zn. 67 To 249/2024, považovat za nezákonné, vydané v rozporu s ustanovením § 260 trestního řádu, čímž došlo k porušení zákona ve prospěch obviněného.
- 15 Pro případ, že by Nejvyšší soud dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro rozhodnutí o této stížnosti pro porušení zákona v neveřejném zasedání, s takovým postupem souhlasím.

Návrh

- 16 S ohledem na výše uvedené si proto dovoluji Nejvyššímu soudu navrhnout, aby:

Podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že usnesením Městského soudu v Praze ze dne 23. 1. 2025 pod sp. zn. 67 To 249/2024, které nabylo právní moci téhož dne, byl porušen zákon ve prospěch obviněného JUDr. J. Š., LL.M., a to v ustanovení § 260 trestního řádu.